

VENSKAB MED JESUS - LEVENDE BIBELSTUDIUM

"Gør det!" er nøgleordene i denne artikel. Sæt dig med din Bibel – bed Gud om at være der – og lad ham fylde dig. I denne artikel vil jeg dele nogle af mine erfaringer med, hvad jeg rent praktisk gør i mit bibelstudium.

Mit formål er at være sammen med Jesus, at lære ham bedre at kende – og det kan være på mange måder – og det har givet mange erfaringer. Det er min bøn, at nogle af mine erfaringer kan være til inspiration for dig. Sammen med "Gør det" følger nemlig "Prøv det" – det er vores egne erfaringer, som er de mest værdifulde!

GØR DET

Flere steder i Bibelen finder vi ord og billeder, som inspirerer os til at møde Gud fra dagens begyndelse. F.eks.:

- Forkynd mig din godhed hver morgen, for jeg stoler på dig (*Sl 143,8*).
- Hver morgen vækker han mit øre, og jeg hører som en discipel (*Es 50,4*).

Ligesom også mannaen var et billede på Guds ord. Den var kun tilgængelig om morgenen, og de skulle blot samle til det daglige forbrug (*2 Mos 16; 5 Mos 8,3*).

Det er også dejligt at være sammen med Jesus fra dagens start, at have ham med til denne dags gøremål og udfordringer. For dig, som har vanskeligt ved morgener, kan det måske være et særligt bønneløfte, at Gud er klar til at vække dit øre. Sig det til ham, som

det er – og bed ham hjælpe dig med at blive vågen nok til samværet.

Eller begynd i stedet med at bede Gud om at vise dig, hvornår du kan få en rolig stund med ham og hans ord. Måske skal din morgenkontakt bare være af kortere varighed, hvis det fungerer bedre for dig på et andet tidspunkt. Det handler om – at gøre det. Og i øvrigt altid bede ham om at give os noget, når vi åbner hans ord, for han vil gerne give noget til os (*Luk 24,27*)!

AT GØRE DET I LIVETS UDFORDRINGER

Vi udfordres alle af livet fra tid til anden i at finde det rolige rum med Gud. For nogle år siden skiftede mit liv fra rolige morgener hjemme, til at jeg skulle af sted hjemmefra ved 6-tiden for at nå toget. Jeg kunne ikke overskue at skulle endnu tidligere op for at få min andagtsstund hjemme. Så det blev i toget.

I begyndelsen følte det meget akavet, og jeg var også for genert til at sidde med min Bibel i toget. Det holdt nu ikke længe, for jeg kunne ikke leve med ikke at læse Bibelen om morgenen. I stedet blev det til en ny erfaring, og mit andagtsrum kan fint fungere i toget. Og min tillid til Gud blev styrket: Han skal nok hjælpe mig med altid at finde det rum, hvor han og jeg mødes!

AT MÆTTES

Gud har også udfordret mig i mit møde med ham, og i min tillid til, at han vil mætte mig. Egentlig synes jeg, at han normalt giver mig et-eller-andet, som mætter ret hurtigt. Men ikke denne søndag. Jeg havde mange ting, jeg gerne ville nå, og fra middag af havde min mand og jeg fælles planer. Jeg var fristet til en lille hurtig andagt – og så i gang.

Jeg begyndte min andagt, og det var virkelig bare ord, ikke mødet med Jesus. Så kom udfordringen i mit sind: Hvor ofte sætter du dig egentlig og spiser for så at rejse dig og gå, førend du er mæt? Nej vel? Det gør jeg ikke gerne. Og for det andet – hvad er det hele egentlig værd, hvis du mister kontakten til Gud i livets travlhed? Ikke noget.

Så jeg fortsatte min andagt. Længe! Og ja, jeg blev mættet! Hvad der var endnu mere interessant var, at jeg alligevel nåede det, jeg skulle.

Prøv det! Når du læser det, kan der være lidt børnehistorie over det – med den forudsigelige gode slutning. Men det er ganske anderledes, at erfare det selv. For mig blev min tillid til Gud styrket: Når jeg inddrager ham, så hjælper han mig. Også med prioriteter og gøremål i øvrigt.

AT SØGE – OG AT FINDE

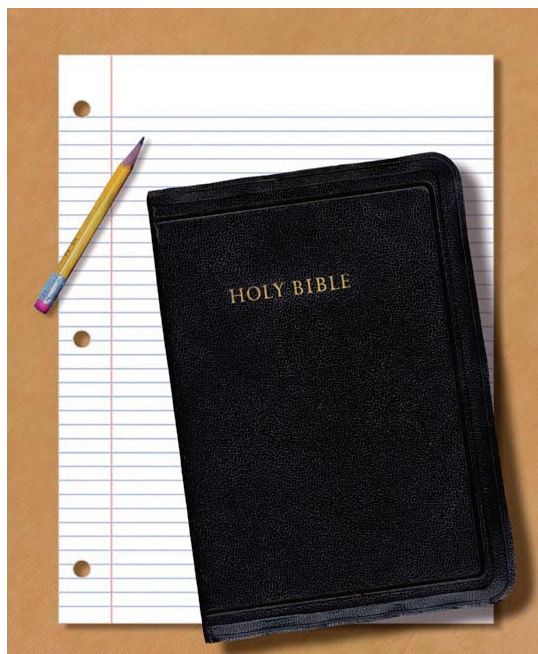
"Søg, så skal I finde" (*Matt 7,7*). For mig er det også blevet en måde at læse Bibelen på. Jeg har et mål, noget jeg kigger efter. Det kan f.eks. være at læse en bog i Bibelen fra ende til anden, sabbatskolelektionen, eller et emne/tema, jeg har valgt. Men det kan faktisk også være så enkelt, som at læse tidligere understregninger igennem, og reflektere, stoppe op ved en, som lige rammer mig i nu'et.

Min søgen er aktiv – dvs. jeg bruger kuglepenen aktivt. Jeg streger i min Bibel, jeg skriver i lektiehæftet, jeg anvender kladdehæfter. Jeg finder ligheder og forskelle, systemer, punkter i lister. Ikke som en teknisk søgen, men som en del af at lære Jesus bedre at kende.

Da vi flyttede til Kenya i 2000, købte jeg mig en engelsk Bibel dernede, som jeg kunne bruge i samværet med andre. Jeg valgte en af fornuftig kvalitet, og samtidig rimelig billig – den skulle jo bare efterlades, når jeg skulle hjem igen.

Så når jeg læste i den, havde jeg ingen skrupler ved at strege, anvende forskellige farver, skrive ting i margin. Bibelen var jo bare "korttids", så fortrydelsen kunne ikke nå at indhente mig, inden jeg blot ville være i gang med en anden Bibel igen.

Gud gav mig en anden erfaring. Min Bibel blev virkelig *min* Bibel. Den er levende og dyrebar – den er fyldt med minder om særlige møder med Gud! Den skulle aldeles ikke smides ud, da vi skulle hjem igen – i stedet har jeg siden kaldt den min "powerbibel". Og siden har erfaringen mindet mig om, at min Bibel er et værktøj – ikke til pynt, og samtidig et dokument over en række dyrebare

stunder med Gud. Bliver den "for slidt" med streger og bemærkninger en dag – så må jeg købe mig en ny.

AT LÆSE ER AT LYTTE

Det er som om, at tekster har flere lag. At jeg ser noget ved første gennemlæsning, og så er der sandelig noget nyt ved næste, og endnu mere... Ind imellem forbløffes jeg over, at jeg ikke har set "det" før!

Denne erkendelse er også blevet en del af min måde at læse Bibelen på. Jeg læser det samme flere gange. F.eks. ville jeg gerne på et tidspunkt dybere i Galaterbrevet. Jeg læste det igen, igen, igen. Jeg lyttede til det indtalt. Og jeg læste igen. Samtidig bad jeg Gud om at åbne ordet og min forståelse, at jeg måtte lytte til hans Ånds vejledning. Og Gud giver – mere og mere... Der er nok til næste gang også!

ORDET ER LEVENDE

Paulus siger om ordet, eller evangeliet at "det er Guds kraft til frelse" (*Rom 1,16*). Og Jesus sagde: "I gransker Skrifterne, fordi I mener, at I har evigt liv i dem; og netop de vidner om mig" (*Joh 5,39*). Samt "den, der vil gøre hans vilje, skal erkende, om min lære er fra Gud" (*Joh 7,17*).

Disse tekster rummer for mig den dybeste sandhed om et levende bibelstudium: Det handler om ham! Om Jesus! Det er ikke bare ord, men det er kontakten med ham. Og mit formål med studiet er ikke teori, men venskab.

Det er et venskab, som får lov til at forandre mig. Fordi jeg ønsker at lære ham at kende på så dybt et plan, at jeg også ønsker at gøre som ham, at ligne ham. Et levende bibelstudium kan gøre det for os, fordi han er levende! Fordi han forvandler dig og mig igennem ordet!

Til slut et par løfter – til vores bibelstudier – om at den forvandling må finde sted:

- "For Guds ord er levende og virksomt og skarpere end noget tveægget sværd; det trænger igennem, så det skiller sjæl fra ånd og marv fra ben og er dommer over hjertets tanker og meninger" (*Hebr 4,12*).
- "Gud, som gør de døde levende og kalder på det, der ikke er til, så det bliver til" (*Rom 4,17*).
- "Hvis I bliver i mig, og mine ord bliver i jer, så bed om, hvad I vil, og I skal få det" (*Joh 15,7*).
- "Hvis I bliver i mit ord, er I sandelig mine disciple, og I skal lære sandheden at kende, og sandheden skal gøre jer frie" (*Joh 8,31*).

Løfterne bliver kombineret med bønner om, at Gud må gøre det, som han har lovet igennem dit og mit bibelstudium. Jeg ønsker også dig Guds velsignelse i dit bibelstudium – og i dit stadigt voksende venskab med Jesus. ■

Line Nielsen

Line er gift med Jan og hører til Nyborg menighed. Hun brænder for at lære Jesus bedre at kende igennem sit bibelstudie.